

Forfatter: Lyschander, C. C.

Titel: C. C. Lyschander's digtning 1579-1623

Citation: Lyschander, C. C.: "C. C. Lyschander's digtning 1579-1623", i Lyschander, C. C.: *C. C. Lyschander's digtning 1579-1623*, 1989, s. 263. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-lyschan-der-shoot-idm139705696826768/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: C. C. Lyschander's digtning 1579-1623

CARMEN
Dicolon Tristrophon,
 huor vdi
KONGENS HAVEN
Høes
KØBMANDSHAVEN
 vdi Selandt
Sunderis/ byggis/ fisdendis/ och
offuerantvordis
GUD OC RIGET.

<i>Mercurius</i> kaster Ancker vnder Sælants land, Vdi skønneste Haffn som findis kand	3
Offuer alle de Norde Rige, Men <i>Solen</i> oc <i>Mars</i> haffuer bygt nu der hos	6
En anden, er werd fem tusind meer roes, Saa faa vide wi hendis lige.	9
<i>Neptunus</i> hen vnder det dybeste huell Hand saae den gierning, hand howet ey vel	12
Mand ville i Stranden bygge, Hand samlet I Haffguderne, Frender oc Ven,	15
Tog <i>Eolus</i> met oc rycte der hen, Den gierning at driffue til rygge.	18
Hand spillet der for vnder Bølgen hin blaa, Baade Demning oc Vold skyllet hand der fra,	21
Oc listelig vandt den Hafffine, Der stoed mand oc vndrede paa,	24
All Danmark maa giøre huad det formaa, Det er icke verdt en Auffne.	27
Oc <i>Mars</i> som ellers er fredig i sind, Hand skulmet om freden oc blegnet om Kind,	30
Hans gierning gick saa vdi grunde. Her gielder ey Vaaben, Spiud eller Skjold,	33
Thi maa jeg lide den offuervold, Mig til mangen mødiger stunde.	36

Men *Solen* rand op, gaff skinnende dag,
 Det kostede hende fuld ringe wmag,
 Neptunus hand maatte at dørre, 27
 Hun sætte mellem hannem oc sig et skell,
 Der vaar ey i *Halvuet* saa sterck en Hell,
 Som det kunde rocke oc røre. 30
 Befestet den *Hauftn* saa midler stund,
 Met haardeste *Kamp* aff dybeste grund,
 Som *Bølgen* kand alderig bryde. 33
 Der alting vaar ferdigt: Den *Soel* biuder til,
 Wi maa *Neptunus* leuere et spil,
 Til gest ville wi hannem biude. 36
 Hand laa saa mectig der vden faar,
 De obnede hannem saa lidet et skaar,
 Hand brød det hen vd saa vide, 39
 Det varede neppe en haande stund,
 Før *Denning* oc *Dige* vaar slaget i grund,
 Paa platzen kunde ingen ham bide. 42
 Hand tenekte, hand haffde den *Seyer* i haand, [Zijv]
 Oc faldt der ind met sligt huellende vand,
 Som *Fossen* aff høyeste *Klippe*, 45
 Hand strømmet der ind met styrcke oc liff,
 Oc tuingde met sig baade *Ancker* oc *Skiff*,
 Met nød kunde de vndslippe. 48
 Hand heffuet sig op saa høyt vnder land:
 Nu tuinger mig vd ingen *Verdens* mand,
 Den skantz vil ieg beholde. 51
Solen hun skimmet saa mild der veed,
 Velkommen *Neptunus*, kun sæt dig need,
 Jeg haffuer dig i min volde, 54
 Du stundet her ind dig selff til meen
 Oc haffruer nu lagt dig *Bolten* om *Been*,
 Din lyeke saa maat du nyde, 57
 Nu skalt du mig tiene *Nat* oc *Dag*,
 I alle min gierning, drifter oc sag,
 Som ieg vil offuer dig biude. 60
 Oc *Mars* du gjorde det store hoffmod,
 Skalt du oc tiene til *Haand* oc foed,
 Jeg giffuer dig i hans volde, 63

Den Grønlandske Cronica	265
Naar hand skal giøre sig nogen wmag Skalt du hannem bære paa ryg oc bag, Met alle sine Vaaben oc Skiolde.	66
Der stod omkring den menige mand, De prisede <i>Solen</i> met Mund oc Haand, Som kunde slig Seyer vinde,	69
Oc alle de Guder paa steden vaar, De ringede sig der inden for	[Zijr]
Met frydefuld moed oc sinde,	72
Oc <i>Solen</i> til ære, oc <i>Mars</i> til gauffn, Da lagdis de Skibe strax i den I hauffn, Hen vnder de Lande side,	75
Oc som den glæde stoed aller høst, Bed <i>Maanen Solen</i> at være sin gest, Paa samme baad' sted oc tide.	78
<i>Solen</i> træner sig for inden Skibsboer, De Guder fulde met baade liden oc stoer, Alting glædde sig der inde,	81
Tuct, ære oc fryd hørdis i huer vraa, Oc Guderne monne for Borde gaa, Saa villig loed de sig finde.	84
<i>Ceres</i> hun sette dem Mad paa <i>Disk</i> , <i>Bacchus</i> vaar mildere, lystig oc frisk, Hand skencket i <i>Kander</i> oc <i>Kruse</i> .	87
<i>Mars</i> ladde sine stycker, varet paa met flid Naar <i>Bacchus</i> skencket oc det vaar tid, Begyndte hand fast at ruse.	90
Hand loed sig høre saa langt aff leed, Baade Himmel oc Jord de røstet der veed, Det maatte <i>Neptunus</i> lide.	93
Mig tyckte det vaar en vnderlig ting, <i>Apollo</i> oc <i>Muse</i> stoed i den ring, Stoer ære dem hær monne vide.	96
Den gammel <i>Apollo</i> hand træner her for, Met sider <i>Kappe</i> oc hergende <i>Haar</i> , Met gyldene <i>Kar</i> vdi <i>Hænde</i> ,	[Zijv]
Hand gjorde sin tuct, som der er seed, Saa hederlige bøyede hand sig need For <i>Solen</i> i <i>Knæ</i> at stande,	102

Hand heffuede an met sind oc mod,
 Gud være dig euig oc altid god
 Du skinnende *Sol* oc milde, 105
 Gud signer din anslag oc fører dem fort,
 Wi vndrer der offuer, huor de ere giort
 Met lykkelig raad oc snilde, 108
 Hand pryder din Krone, hand merer din Land
 Til Verdens ende, i vildeste strand,
 Som ingen aff dine før kunde, 111
 Hand giftuer dig lyst met Herte oc Sind,
 Du bygger dine Riger her runden omkring
 Saa festelig alt aff grunde, 114
 Oc haffuer dig set fast mere i gier
 End alle vore Konger, huor mange de er,
 De bygde i deris tide, 117
 Hand merer din Rystning saa mangefold
 Met alleslags Vaaben, Verie oc Skiold,
 Som nogen i Verden vide, 120
 Her haffuer hand ladet paa samme sted
 Dig bygge det Husz, som alle vel veed,
 Her om haffuer faa sine lige, 123
 Oc fyldt det op, baade offuen oc need [Zivt]
 Met atskillig Rystning saa mange leed,
 Som ingen mand kand vdsige, 126
 Oc det wi alderig tenckte før,
 Her vnderlig sætter dig Hauffnen for Dør
 Mod Veyret oc Vandsens villie, 129
 Den samme Euige rige Christ
 Baade sligt oc andet haffuer beuis,
 Den ære wi hiem ville stille, 132
 Oc som viden hannem kand intet bestaa:
 Ved hannem wi meget oc alt formaa,
 Hand vilde her tage i volde 135
 Konge oc Land, baade Husz oc Hauffn,
 Sig til ære, vort Rige til gauffn,
 Sin fyrm der offuer at holde, 138
 Oc som hand efter Naturens skick
 Quæger vort Legem met Win oc Drick
 Som ieg haffuer her i haande, 141

Den Grønlandske Cronica

267

Hand vilde saa styrcke baade Hauffn oc sted, Husz oc Rystning oc Folkene med, Som skibe her vd fra lande,	144
Oc som her inden er mangen taar, For huer beskytte fem tusind Aar, Heffuet saa det Beger til Munde.	147
<i>Vulcanus</i> oc <i>Mars</i> de glæddis der ved, Oc loed sig høre saa mangleed, Før Skaalen vaar aff til grunde.	150
Den ædelig <i>Soel</i> befaldt det vel, Tog Begeret an, gjorde samme skel	[Lixv]
Den Himmelske Gud til ære, Saa gjorde de andre huer i sin reed, Til dager: hand skred, oc <i>Solen</i> gick need, Saa vaar det ey lenger dære.	153
	156
Gud signe den <i>Soel</i> oc verre hende goed, Som hielper sine Land oc Riger paa loed, Jo lenger oc alt jo mere.	159
Gud signe den <i>Soel</i> , Gud være hende blid, Som icke forglemmer i glædens tid Sin Himmelske Gud at hære.	162
Gud lade hende skinne i mange Aar, Men Danmarcks oc Norrigis Rige staar, Oc Himmel oc Jord kand være,	165
Gud styrcke hendis Velde met lycke oc fred, Wi oc voris Børn maatte glædis ved, Baade her oc i Engle skare.	168

Den Calmarnske
Triumph